

Nr 679

Av herr Eliasson i Sundborn m. fl., angående beskattningen av avverkningen av skog, m. m.

I syfte att underlätta och främja rationaliseringsåtgärder inom skogsbruket och en god skogsvård beslöts vid 1959 års riksdag vissa ändringar i anvisningarna till kommunalskattelagen samt i förordningen om taxering för inkomst av medel som insatts på skogskonto. Bl. a. tillkom följande bestämmelser:

punkt 9 av anvisningarna till 21 §: »Likvid som avses i 14 kap. 8 § lagen om delning av jord å landet och som utgår vid laga skifte eller annan förrättning enligt nämnda lag eller lagen om fastighetsbildning i stad skall anses såsom likvid för växande skog, som avyttrats i samband med avyttring av marken. Skall likvid, som i första stycket avses, utgöras i naturaförmåner och överlåter den skattskyldige rätt till förmånerna mot ersättning i penningar eller annat, skall vad i första stycket sägs äga motsvarande tillämpning i fråga om sådan ersättning.»

punkt 4 tredje stycket av anvisningarna till 22 §: »Har ägare av fastighet vid jorddelningsförrättning blivit ålagd att gälda likvid, som avses i punkt 9 av anvisningarna till 21 §, och har avverkning av skog eller upplåtelse av avverkningsrätt skett inom tre år från det lagakraftägande beslut om fastställelse å förrättningen föreligger, skall, i den mån den skattskyldige så yrkar, skogens ingångsvärde antagas hava nedgått med belopp motsvarande rotvärdet av den skog som avverkningen eller upplåtelsen omfattat. Avdrag må därvid dock ske högst med beloppet av nämnda likvid.»

Vidare upptogs följande bestämmelse i *förordningen om taxering för inkomst av medel, som insatts på skogskonto*: »Har såsom intäkt upptagits likvid, som avses i punkt 9 av anvisningarna till 21 § kommunalskattelagen, må uppskov jämväl erhållas för sådan intäkt i dess helhet.»

Riksskattenämnden har i skrivelse den 17 april 1963 till taxeringsintendenten i Kopparbergs län yttrat sig angående tillämpningen av bestämmelsen i punkt 4 tredje stycket av anvisningarna till 22 § kommunalskattelagen i anledning av förhållandena inom laga skiftet å Vika-Vinäs utskog.

Av anvisningarna och riksskattenämndens yttrande framgår, att bestämmelserna i vart fall gäller från den tidpunkt då likvidbeloppen framlagts vid sammanträde med delägarna. Beträffande Solleröns laga skifte, som omfattar hela socknen, har det vid sammanträde den 29 april 1963 beslutats om successivt tillträde efter hand som arbetet med värderingen för likviden

blir klart. Sålunda har den 1 juni 1963 tillträtts vissa delar, den 1 januari 1964 tillträdde ytterligare en del, och den 1 januari 1965 skall resten tillträdas. Uträkningen av likvidbeloppen kan emellertid ej göras förrän hela värderingen avslutats, och storleken av likviderna kan därför ej tillkännagivas delägarna förrän efter nämnda tillträdesdagar. Då uträkningarna kommer att ta rätt lång tid, torde resultatet ej kunna föreligga helt klart förrän år 1966.

I motsats till vad som var förhållandet vid likviden för Vika-Vinäs utskog kommer tillträdet i fråga om Sollerön således redan innan likvidbeloppen är kända. För större delen av skogen kan det beräknas bli en tid av 2—3 år från tillträdesdagen till den tidpunkt då resultatet framlägges. Skulle de vanliga beskattningsreglerna för avverkad skog gälla för denna tid och delägarna således icke kunna utnyttja bl. a. de förmånligare reglerna rörande rätt till avdrag för minskning av skogens ingångsvärde, ehuru beloppen senare användes för betalning av ståndskogslikviderna, måste man räkna med allvarliga olägenheter. Effekten torde bli att skogsägarna i stor utsträckning kommer att uppskjuta avverkningarna tills likviden är känd, och då denna tidpunkt är inne kommer omfattande avverkningar att ske samtidigt dels på grund av uppskovet och dels för att delägarna skall få medel till betalning av ståndskogslikviden. En sådan ojämn avverkning skulle medföra försämrade skogsskötsel och försämrade möjligheter till sysselsättning och inkomster för socknens befolkning, som i stor utsträckning är beroende av inkomster från skogen.

För att undgå dylika olägenheter synes det nödvändigt icke blott att ifrågavarande anvisningar till kommunalskattelagen ändras utan även bestämmelserna rörande insättning av medel på skogskonto. Delägare i laga skifte, som efter överenskommelse härom tillträtt sina nya skogsskiften, bör sålunda få rätt att insätta likvider för avverkad skog eller försålda avverkningsrätter *intill hela beloppet* fr. o. m. tillträdesdagen och intill utgången av den tid inom vilken ståndskogslikviderna skall erläggas i enlighet med vid förrättningen meddelat beslut.

Vi vill understryka att de föreslagna ändringarna är av den största betydelse icke endast för Sollerö sockens laga skifte. Omfattande skiftesverksamhet pågår även inom andra delar av Kopparbergs län, där liknande spörsmål kan väntas uppstå. Det synes angeläget och helt överensstämmande med andemeningen i de reformer av beskattningsreglerna som genomförts att gällande bestämmelser anpassas till strävandena att bedriva skiftesverksamheten på effektivaste möjliga sätt.

Slutligen må framhållas, att de föreslagna ändringarna, som bör tillämpas fr. o. m. 1965 års taxering i första instans, icke medför minskade skatteinkomster för stat och kommun. Om avverkningarna sker i jämnare takt, kan dock ogynnsamma variationer i arbetsinkomsterna och därmed skatteunderlaget undvikas.

Med stöd av vad ovan anförts får vi hemställa,

dels att riksdagen måtte besluta sådan ändring av lydelsen av punkt 9 av anvisningarna till 21 § kommunalskattelagen samt av punkt 4 tredje stycket av anvisningarna till 22 § samma lag att de förmånligare reglerna rörande rätt till avdrag för minskning av skogens ingångsvärde skall avse avverkning av skog eller upplåtelse av avverkningsrätt som skett efter det delägare i laga skifte genom överenskommelse tillträtt sina nya skogsskiften och intill tre år efter det laga-kraftägande beslut om fastställelse å förrättningen föreligger, oavsett om ståndskogslikviden var känd vid skiftenas tillträdande eller ej,

dels att vederbörande utskott måtte utarbeta erforderlig lagtext,

dels att riksdagen måtte besluta sådan ändring av förordningen om taxering för inkomst av medel, som insatts på skogskonto, att delägare i laga skifte, som efter överenskommelse härom tillträtt sina nya skogsskiften, skall äga rätt att insätta likvider för avverkad skog eller upplåtna avverkningsrätter intill hela beloppet fr. o. m. tidpunkten för tillträdet av de nya skiftena och intill utgången av den tid, inom vilken ståndskogslikviden skall erläggas enligt vid förrättningen meddelat beslut.

Stockholm i januari 1964

Lars Eliasson

Bo Turesson

Anders Jonsson

i Sundborn

Karl Gust. H. Boo

Sven Mellqvist